Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE (druhého senátu)

22. září 2015 *

„Veřejná služba — Důchod — Starobní důchod — Odchod do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod — OPU k článku 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu — Námitka protiprávnosti OPU — Zájem služby — Definice — Absence — Délka výdělečné činnosti žadatele — Zohlednění celé profesní kariéry jak uvnitř, tak vně unijních orgánů — Diskreční pravomoc orgánu — Legalita“

Ve věci F-20/14,

jejímž předmětem je žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, který je použitelný na Smlouvu o ESAE podle jejího článku 106a,

Inge Barnett, bývalá úřednice Evropského hospodářského a sociálního výboru, s bydlištěm v Roskilde (Dánsko), původně zastoupená N. Nikolajsenem, advokátem, poté S. Orlandim a T. Martinem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru (EHSV), zastoupenému M. Pascua Mateo, L. Camarena Januzecem a K. Gambino, jako zmocněnci, ve spolupráci s M. Troncoso Ferrerem a F.-M. Hislairem, advokáty,

žalovanému,

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU (druhý senát),

ve složení K. Bradley, předseda, H. Kreppel a M. I. Rofes i Pujol (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: P. Cullen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. května 2015,

vydává tento

Rozsudek

1 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 10. března 2014 se Inge Barnett domáhala zrušení rozhodnutí Evropského hospodářského a sociálního výboru (EHSV) ze dne 11. července 2013, kterým byl vydán seznam osob, na něž se pro rok 2013 vztahuje opatření podle čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního

* Jednací jazyk: francouzština.

řádu úředníků Evropské unie ve znění platném do 31. prosince 2013, (dále jen „služební řád“), v rozsahu, v němž se uvedené opatření na ni nemělo vztahovat, a zrušení rozhodnutí o zamítnutí její stížnosti.

Právní rámec

2 Článek 52 služebního řádu stanoví:

„Aniž jsou dotčena ustanovení článku 50 [služebního řádu], odchází úředník do důchodu:

[…]

b) na vlastní žádost v poslední den měsíce, ve kterém žádost podal, pokud dosáhl alespoň věku 63 let nebo je ve věku mezi 55 a 63 lety a splňuje podmínky bezodkladné výplaty důchodu podle článku 9 přílohy VIII [služebního řádu]. […]

[…]“

3 Podle článku 77 služebního řádu:

„Úředník, který dovrší alespoň deset let služby, má nárok na starobní důchod. Bez ohledu na délku služby má nárok na takový důchod, dosáhl-li věku 63 let, nebylo-li možné zařadit jej zpět do služby během jeho postavení mimo službu nebo v případě propuštění ze služebních důvodů.

[…]

Nárok na starobní důchod vzniká dovršením 63 let.“

4 Článek 9 přílohy VIII služebního řádu zní následovně:

„1. Úředník, který odejde z funkce před dosažením věku 63 let, může požadovat, aby jeho starobní důchod:

a) byl odložen k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém dosáhne věku 63 let, nebo

b) byl bezodkladně vyplácen za předpokladu, že dosáhl alespoň věku 55 let. V tomto případě se starobní důchod sníží o částku vypočtenou na základě úředníkova věku v okamžiku, kdy začal důchod pobírat.

Výše důchodu bude snížena o 3,5 % za každý rok před rokem, v němž úředníkovi vzniká nárok na starobní důchod ve smyslu článku 77 služebního řádu. Jestliže je rozdíl mezi věkem, ve kterém vzniká nárok na starobní důchod ve smyslu článku 77 služebního řádu, a věkem dotčené osoby v dané době vyšší než přesný počet let, prodlouží se doba snížení o jeden rok.

2. Ve služebním zájmu může orgán oprávněný ke jmenování na základě objektivních kritérií a průhledných postupů zavedených prostřednictvím obecných prováděcích ustanovení rozhodnout, že v případě dotčeného úředníka nepřistoupí k výše uvedenému snížení. Celkový počet úředníků a dočasných zaměstnanců, kteří každým rokem odcházejí do starobního důchodu bez snížení výše jejich důchodu, nesmí být vyšší než 10 % z celkového počtu úředníků ze všech orgánů, kteří odešli do důchodu v předchozím roce. Tato kvóta se může každoročně pohybovat mezi 8 % až 12 %, pokud za dva roky nepřekročí celkem 20 % a pokud bude dodržena zásada rozpočtové neutrality. [Evropská] komise předloží před uplynutím pětileté lhůty od přijetí tohoto opatření Evropskému parlamentu

a Radě [Evropské unie] hodnoticí zprávu o provádění tohoto opatření. Bude-li třeba, Komise předloží na základě článku 336 [SFEU] návrh, aby se po pěti letech nastavila maximální roční procentní kvóta mezi 5 % a 10 % z celkového počtu všech úředníků ze všech orgánů, kteří v předchozím roce odešli do důchodu."

5 Rozhodnutím č. 192/09 A ze dne 13. března 2009 vydal předseda EHSV obecná prováděcí ustanovení (dále jen „OPU") uvedená v čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu (dále jen „OPU EHSV"). OPU EHSV byla přijata ve dvou jazykových zněních, francouzském a anglickém.

6 Francouzské znění OPU EHSV stanoví:

„[…]

5. Aby měli úředníci nebo dočasní zaměstnanci na využití opatření nárok, musí splnit následující podmínky:

— být v činné službě ve smyslu článku 36 [s]lužebního řádu,

— dosáhnout alespoň věku 55 let před koncem kalendářního roku, kterého se žádost týká a v jehož průběhu se uplatní mechanismus podle čl. 9 [odst. 2] přílohy VIII [služebního řádu],

— mít odpracováno alespoň [patnáct] let služby jakožto úředník nebo zaměstnanec v jedné z institucí nebo v jednom z orgánů [Evropské unie], ve smyslu článků 1a a 1b [s]lužebního řádu. Jako doba služby budou započítána pouze období činné služby ve smyslu článku 36 [s]lužebního řádu.

6. Aby se určilo, které žádosti nejlépe odpovídají zájmu služby a pro zajištění úplné transparentnosti při vytváření seznamu [ú]ředníků, kteří budou mít na využití opatření nárok, je vytvořen následující systém přidělování bodů:

a) V závislosti na věku […] dotčené osoby:

[…]

57 let nebo více 1,5 bod[u];

58 let nebo více 2 body;

59 let nebo více 2,5 bodu;

60 let nebo více 3 body.

b) V závislosti na délce výdělečné činnosti […]:

[o]d 15 do 20 let výdělečné činnosti 0,5 bodu;

[v]íce než 20 let výdělečné činnosti 1 bod;

[v]íce než 21 let výdělečné činnosti 1,5 bod[u];

[v]íce než 22 let výdělečné činnosti 2 body;

[v]íce než 23 let výdělečné činnosti 2,5 bodu;

[v]íce než 24 let výdělečné činnosti 3 body;

[v]íce než 25 let výdělečné činnosti 3,5 bodu;

[v]íce než 26 let výdělečné činnosti 4 body.

c) V závislosti na aritmetickém průměru bod[ů] z hodnoticích zpráv, které jsou k dispozici za období [pěti] let, které končí k 31. prosinci roku, kdy se opatření o předčasném [důchodu] uplatní […].

Do 3 bodů včetně 0 bodů;

[o]d více než 3 bodů do 3,5 bodu včetně 1 bod;

[…]

[o]d více než 4 bodů do 4,5 bodu včetně 3 body;

[o]d více než 4,5 bodu do 5 bodů včetně 4 body.

Při sestavování seznamu úředníků, kteří mají na opatření nárok, zohlední [orgán oprávněný ke jmenování] celkový počet bodů a + b + c, který vyplyne ze systému popsaného výše.

[…]

[Orgán oprávněný ke jmenování] se od tohoto systému může odchýlit jen ve výjimečných případech a na základě stanoviska smíšeného [v]výboru, který je konzultován ve všech případech.

7. [Orgán oprávněný ke jmenování] vydá v závislosti na existujících možnostech a výše uvedených kritériích seznam úředníků a zaměstnanců, kteří budou mít na využití opatření v příslušném roce nárok, z důvodu zájmu [s]lužby. Tento seznam se v případě potřeby doplní doplňkovým rezervním seznamem.

Tyto seznamy se zveřejňují [v rámci] orgánu a oznamují se žadatelům. Dotčené osoby mají lhůtu [deseti] pracovních dnů, aby se případně vzdali své žádosti. V případě, že se žádosti vzdají žadatelé uvedení na hlavním seznamu, použije se doplňkový rezervní seznam.

[…]“

7 Odstavec 6 písm. b) OPU EHSV v jedné poznámce pod čarou upřesňuje, že „délka výdělečné činnosti“ odpovídá „skutečným a řádně prokázaným [o]bdobím výdělečné činnosti, vypočítaným k 31. [prosinci] roku, kdy se opatření o předčasném [důchodu] uplatní“.

8 Anglická verze odstavce 6 OPU EHSV stanoví:

„In order to identify which applications best serve the interests of the service and to ensure complete transparency in the drawing-up of the list of officials who can benefit from the facility, a following points system shall be established based on the following criteria:

[…]

b) Length of employement […]

[…]“

9 Evropský parlament, Rada Evropské unie, Evropská komise, Soudní dvůr Evropské unie a Účetní dvůr Evropské unie přijaly svoje OPU k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu ve dnech 6. října, 29. dubna, 28. dubna, 20. října a 21. prosince 2004.

10 Pokud jde o OPU k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu přijatá Evropským parlamentem (dále jen „OPU Parlamentu“), jejich článek 5 nadepsaný „Přezkum žádosti [generálním ředitelstvím] pro [p]ersonál a [ú]tvarem nebo [p]olitickou skupinou místa výkonu služby“ stanoví:

„[…]

4. Z hlediska zájmu služby se za prioritní považuje žádost úředníka, který je dotčený reorganizačními opatřeními, o nichž [orgán] rozhodl: ukončení služebních povinností v důsledku probíhajícího reorganizačního opatření, protože pro dotčenou osobu nebyl nalezen žádný nový vhodný pracovní úkol a je pravděpodobné, že nebude nalezen ani v blízké budoucnosti.

5. Útvar při určování prioritních skupin […] jakož i pořadí přednosti každé z nich rovněž zohlední […] počet roků služby, které žadatel odpracoval v Evropském parlamentu, jakož i jeho věk [.]

[…]“

11 Článek 6 OPU Parlamentu nadepsaný „Výběrové řízení [generálním ředitelstvím] pro [personál]“ stanoví v odstavci 2:

„Seznam [úředníků a dočasných zaměstnanců, kterým generální ředitel generálního ředitelství pro personál navrhuje přiznat nárok na odchod do předčasného důchodu], zohlední:

[…]

b) zájem služby, zejména s ohledem na nezbytnost obnovy schopností uvnitř Parlamentu […];

[…]“

12 Pokud jde o OPU k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu přijatá Radou (dále jen „OPU Rady“), jejich článek 5 stanoví:

„1. Pojem zájem služby se posuzuje s ohledem na okolnosti a různé faktory, které zahrnují:

— nezbytnost restrukturalizace některých útvarů;

— nezbytnost obnovy nebo přesměrování schopností vyžadovaných v rámci [g]enerálního sekretariátu Rady v závislosti na nových úkolech, které mu jsou svěřeny, jakož i na zvláštních obtížích spojených s rozšířením.

2. [Orgán oprávněný ke jmenování] požádá v příslušné lhůtě smíšený výbor, aby vypracoval stanovisko týkající se objektivních a specifických kritérií pro provedení odstavce 1 v průběhu sledovaného roku. [S]míšený výbor vydá své stanovisko ve lhůtě [patnácti] pracovních dnů od podání žádosti.“

13 Orgán oprávněný ke jmenování Rady (dále jen „OOJ“) přijal po konzultaci smíšeného výboru v souladu s čl. 5 odst. 2 OPU Rady k provedení kritéria zájmu služby stanoveného v odstavci 1 uvedeného článku pro rok 2004 následující kritéria, s nimiž byl personál seznámen prostřednictvím sdělení zaměstnancům č. 105/04 ze dne 15. července 2004:

„a) zájem služby v souladu s článkem 5 OPU [Rady], který se posuzuje zejména s ohledem na:

— nezbytnost restrukturalizace některých útvarů,

— nezbytnost obnovy nebo přesměrování schopností vyžadovaných v rámci [g]enerálního sekretariátu Rady v závislosti na nových úkolech, které mu jsou svěřeny, jakož i na zvláštních obtížích spojených s rozšířením,

[50 bodů];

b) skutečný počet odpracovaných roků služby pro Evropská společenství

[25 bodů];

c) zásluhy úředníka s ohledem na jeho pracovní výkon v rámci [o]rgánu a během celé jeho kariéry

[25 bodů].“

14 Pokud jde o OPU k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu přijatá Komisí (dále jen „OPU Komise“), jejich článek 5 nadepsaný „Přezkum žádosti útvary Komise“ stanoví:

„[…]

2. Každý útvar nebo generální ředitelství každoročně stanoví seznam žadatelů na základě kritérií stanovených v odstavcích 4, 5, 6 a 7.

Způsobilí žadatelé jsou seřazeni do tří prioritních skupin podle toho, zda je zájem služby v daném případě považován za vysoký, nízký nebo žádný. […]

[…]

4. Má se za to, že dodržování následujících kritérií týkajících se služebních povinností úředníka dává jeho žádosti stupeň priority s ohledem na zájem služby:

a) Kritéria související s reorganizačními opatřeními:

i) ukončení služebních povinností v důsledku probíhajících reorganizačních opatření, protože pro dotčenou osobu nebyl nalezen žádný nový vhodný pracovní úkol a je pravděpodobné, že nebude nalezen ani v blízké budoucnosti.

ii) provádění probíhajících reorganizačních nebo restrukturalizačních opatření, která se vztahují na žadatele, pro něhož je obtížné nalézt nové místo výkonu zaměstnání vzhledem k povaze jeho schopností;

iii) nedávná reorganizační nebo restrukturalizační opatření, která se vztahují na žadatele a která směřují k jeho zařazení na místo výkonu služby, které vyžaduje plnění nových služebních povinností, které se nejeví jako odpovídající jeho schopnostem;

iv) pravděpodobnost provádění reorganizačních nebo restrukturalizačních opatření, která by se měla vztahovat na žadatele v blízké budoucnosti, zvláště za předpokladu, že služební povinnosti dotčené osoby mohou být postupně zrušeny nebo podstatně změněny nebo mohou přestat být prioritním cílem pro příslušné generální ředitelství nebo útvar a zařazení na nové místo výkonu služby se může ukázat obtížným vzhledem k povaze jeho schopností;

v) žadatel zastává citlivé místo a v následujících dvanácti měsících by byl nucen vykonávat nové funkce, kterým neodpovídá žádné vhodné pracovní místo a je pravděpodobné, že nebude nalezeno ani v tomto časovém úseku.

b) Kritéria související se schopnostmi žadatele:

— Jestliže schopnosti nebo dovednosti žadatele již neodpovídají novým požadavkům kladeným na pracovní místo a zařazení na nové místo výkonu služby se může ukázat obtížným.

[…]

6. Útvar může při určování prioritních skupin uvedených v odstavci 2, jakož i pořadí přednosti každé z nich, rovněž zohlednit […] počet roků služby, které žadatel odpracoval u Komise a/nebo jeho pozitivní přínos pro práci útvaru a/nebo Komise.

[…]“

15 Pokud jde o OPU k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu přijatá Soudním dvorem (dále jen „OPU Soudního dvora“), jejich čl. 5 druhý pododstavec stanoví:

„Smíšený výbor předá OOJ ve lhůtě [patnácti] pracovních dnů od podání žádosti seznam úředníků a dočasných zaměstnanců seřazených v pořadí podle priority, o nichž se vzhledem k zájmu služby domnívá, že mají na využití opatření nárok. Tento seznam se sestaví s přihlédnutím zejména k následujícím objektivním kritériím:

— profesní situace dotčené osoby v důsledku, mimo jiné, reorganizačních opatření útvaru

— věk,

— počet odpracovaných roků služby

[…]“

16 Pokud jde o OPU k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu přijatá Účetním dvorem (dále jen „OPU Účetního dvora“), jejich článek 5 zní následovně:

„[…]

„Smíšený výbor předá OOJ ve lhůtě [patnácti] pracovních dnů od podání žádosti seznam úředníků a dočasných zaměstnanců seřazených v pořadí podle priority, o nichž se vzhledem k zájmu služby domnívá, že mají na využití opatření nárok. Tento seznam se sestaví zejména s přihlédnutím k objektivním kritériím vyjmenovaným dále v pořadí podle priority:

— profesní situace dotčené osoby v důsledku, mimo jiné, reorganizačních opatření útvaru,

— přínos dotčené osoby pro fungování orgánu

— věk,

— počet odpracovaných roků služby pro Evropská společenství

— osobní a rodinná situace dotčené osoby.

[…]“

Skutkový základ sporu

17 Žalobkyně vstoupila do služebního poměru k EHSV dne 1. března 1982 jakožto dočasný zaměstnanec. Poté byla přijata za úřednici ve zkušební době dne 1. června 1982 a následně byla jmenována do stálé služby dne 1. prosince 1982.

18 Zaměstnanci EHSV byli vyzváni sdělením zaměstnancům ze dne 18. března 2013 (dále jen „sdělení ze dne 18. března 2013“), které bylo vydáno ve francouzštině a v angličtině, aby vyjádřili případný zájem o možnost odejít do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod tím, že podají žádost nejpozději k 7. dubnu 2013. Ve výše uvedeném sdělení se oznamovalo, že počet osob, na něž se opatření bude vztahovat v roce 2013, byl stanoven na dvě.

19 Osm úředníků EHSV, včetně žalobkyně, podalo žádost v příslušné lhůtě.

20 OOJ EHSV stanovil rozhodnutím ze dne 11. července 2013 seznam dvou osob, které budou mít v roce 2013 nárok na využití opatření podle čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, a to paní X a paní Y.

21 Dopisem ze dne 14. srpna 2013 podala žalobkyně na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu stížnost proti rozhodnutí OOJ EHSV ze dne 11. července 2013, kterým byl vydán seznam dvou osob, které mohly v roce 2013 odejít do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod, v rozsahu, v němž se nevztahovalo na ni, čímž došlo k zamítnutí její žádosti podané dne 19. března 2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

22 Rozhodnutím OOJ EHSV ze dne 9. prosince 2013 byla stížnost zamítnuta (dále jen „rozhodnutí o zamítnutí stížnosti“). K tomuto rozhodnutí byly připojeny dvě tabulky, z nichž první ukazovala počet bodů přidělených podle odst. 6 písm. a), b), a c) OPU EHSV paní X a paní Y a žalobkyni, jakož i celkový počet přidělených bodů, a to 9,5 bodu, 9,5 bodu a 8,5 bodů, a druhá ukazovala pořadí žadatelů; podle této druhé tabulky se žalobkyně umístila na třetím místě za paní X a paní Y.

23 Na základě své žádosti odešla žalobkyně od 1. ledna 2014 do důchodu; v důsledku toho byl její nárok na důchod snížen.

Návrhová žádání účastníků řízení a řízení

24 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

„[–] […] zrušil rozhodnutí EHSV, kterým byla zamítnuta [j]ejí žádost […] o přiznání nároku podle čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu v roce 2013 […], […] ve znění konkretizovaném [rozhodnutím ze dne 11. července 2013, kterým byl vydán seznam dvou osob, které mohly v roce 2013 odejít do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod a rozhodnutím o zamítnutí stížnosti] […];

[–] […] uložil [EHSV] náhradu nákladů řízení.“

25 EHSV navrhuje, aby Soud:

— prohlásil žalobu za přípustnou, ale neopodstatněnou;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

26 Dopisem soudní kanceláře ze dne 6. března 2015 byl EHSV vyzván, aby provedl procesní organizační opatření, přičemž EHSV této výzvě řádně vyhověl.

27 Rovněž dopisy soudní kanceláře ze dne 6. března 2015 byly Parlament, Rada, Komise, Soudní dvůr a Účetní dvůr prostřednictvím důkazních opatření vyzvány, aby poskytly OPU k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, které přijaly jejich příslušné OOJ. Tyto orgány této výzvě řádně vyhověly.

Právní otázky

K předmětu žaloby

28 Prvním návrhovým žádáním se žalobkyně kromě zrušení napadeného rozhodnutí domáhá zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti.

29 Je třeba připomenout, že návrhová žádání, která formálně směřují ke zrušení zamítnutí stížnosti, v důsledku znamenají, že se Soudu předkládá akt, proti němuž byla stížnost podána, a to za předpokladu, že návrhová žádání jako taková nemají samostatný obsah (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. ledna 1989, Vainker v. Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, bod 8, a ze dne 15. září 2011, Munch v. OHMI, F-6/10, EU:F:2011:139, bod 25).

30 V projednávané věci Soud konstatuje, že napadené rozhodnutí neobsahuje důvody, na jejichž základě nebyl žalobkyni přiznán nárok na využití opatření podle čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, a že seznam úředníků, kterým byl přiznán nárok na využití výše uvedeného opatření, se žalobkyně týká jen nepřímo v tom smyslu, že ji nezmiňuje. Avšak rozhodnutí o zamítnutí stížnosti napadené rozhodnutí potvrzuje a doplňuje ho tím, že uvádí důvody jak pro rozhodnutí zahrnout na seznam způsobilých žadatelů paní X a paní Y, tak pro rozhodnutí o vyloučení žalobkyně.

31 V takovém případě musí být legalita původního aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení dotčené osoby přezkoumána s přihlédnutím k odůvodnění obsaženému v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, jelikož se má za to, že toto odůvodnění splývá s odůvodněním uvedeného aktu (rozsudek ze dne 9. prosince 2009 Komise v. Bierkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, body 58 a 59 a citovaná judikatura).

32 Návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti proto nemají samostatný obsah a na žalobu musí být nahlíženo tak, že směřuje proti napadenému rozhodnutí, jehož odůvodnění je upřesněno v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti.

K věci samé

33 Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává dvou žalobních důvodů. První žalobní důvod, dovolávaný jako hlavní, vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu odst. 6 písm. b) OPU EHSV. Druhý žalobní důvod, dovolávaný podpůrně pro případ, že by Soud odmítl první žalobní důvod, je založen na námitce protiprávnosti odst. 6 písm. b) OPU EHSV.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného právního posouzení při výkladu odst. 6 písm. b) OPU EHSV, který je dovoláván jako hlavní

– Argumenty účastníků řízení

34 Žalobkyně především tvrdí, že rozdíl mezi počtem bodů přiděleným paní X a paní Y a počtem bodů, který byl přiznán jí, vyplývá z omylu, jehož se EHSV dopustil při výkladu odst. 6 písm. b) OPU. EHSV totiž při přidělování bodů na základě kritéria délky výdělečné činnosti podle tohoto ustanovení zohlednil celou dobu výdělečné činnosti paní X a paní Y, kterou vykonaly jak uvnitř, tak vně orgánů Unie, ačkoli měly být zohledněny pouze roky služby v rámci Unie. Pokud by EHSV správně vyložil výše uvedený odst. 6 písm. b), žalobkyně by se umístila jako první, neboť zahájila profesní kariéru v rámci Unie o několik let dříve než paní X a paní Y.

35 Na podporu prvního žalobního důvodu rozvíjí žalobkyně několik argumentů. Zaprvé tvrdí, že odstavce 5 a 6 OPU EHSV musí být vykládány ve vzájemné návaznosti a že se oba nutně vztahují k rokům služby pro orgány Unie.

36 Za druhé žalobkyně tvrdí, že výklad zastávaný EHSV, podle něhož výrazy „durée de l'activité professionnelle“ a „length of employment“ použité ve francouzském a anglickém znění odst. 6 písm. b) OPU EHSV zahrnují veškerou výdělečnou činnost, kterou žadatelé o předčasný důchod bez snížení nároku na důchod vykonávali během svého života, by učinil použití celé bodové škály stanovené v tomto ustanovení prakticky nemožným, neboť by téměř nutně vedl k tomu, že by každý žadatel získal maximální počet bodů podle tohoto kritéria.

37 Za třetí žalobkyně uvádí, že výraz „length of employment“ použitý v anglickém znění odst. 6 písm. b) OPU EHSV ukazuje, že [toto ustanovení] se týká pouze služby, kterou žadatelé o odchod do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod vykonali uvnitř orgánů Unie. Navíc anglické znění sdělení ze dne 18. března 2013 používá výraz „length of service“ tam, kde francouzské znění používá výraz „durée de [l']activité professionnelle“, což tím spíše dokazuje, že by EHSV měl zohlednit pouze roky služby odpracované v rámci orgánů Unie.

38 Za čtvrté žalobkyně tvrdí, že výklad odst. 6 písm. b) OPU EHSV, který EHSV zastává, může vést k situaci, kdy jsou roky výdělečné činnosti odpracované mimo orgány Unie zohledněny rovnocenně s roky odpracovanými uvnitř těchto orgánů, a to i s omezenou týdenní pracovní dobou. Taková situace by však mohla vést k porušení zásady rovného zacházení, protože by umožnila „získat výhody ve formě dodatečného nároku na důchod na základě stejné doby zaměstnání“.

39 Za páté a nakonec se žalobkyně domnívá, že s přihlédnutím k rozporům mezi dvěma jazykovými zněními OPU EHSV, je třeba vykládat odst. 6 písm. b) OPU podle obecné systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je toto ustanovení součástí. Není tedy důvod se domnívat, že by EHSV chtěl dát stejnou váhu profesní zkušenosti získané mimo orgány Unie jako službě vykonané v rámci těchto orgánů. Zdá se naopak pravděpodobnější, že by EHSV chtěl podpořit úředníky, kteří věnovali větší část svého profesního života v jeho službě nebo ve služby pro jiné orgány Unie, ve srovnání s těmi úředníky, kteří v orgánech Unie pracovali kratší dobu. To je ostatně kritérium, podle něhož postupují Parlament, Rada a Soudní dvůr.

40 EHSV za prvé tvrdí, že odstavce 5 a 6 OPU jsou jinak formulovány záměrně. Odstavec 5 OPU EHSV vyžaduje, aby žadatel o využití opatření podle čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu odpracoval patnáct „roků služby“ jakožto úředník nebo zaměstnanec Unie, zatímco odst. 6 písm. b) těchto OPU úmyslně používá výraz „výdělečná činnost“, který je ve služebním řádu mnohokrát použitý s odkazem k různým výdělečným činnostem, které dotyčný úředník nebo zaměstnanec vykonával mimo orgány Unie.

41 Za druhé se EHSV domnívá, že odstavce 5 a 6 OPU EHSV mají odlišný význam. Odstavec 5 OPU EHSV má za cíl vymezit kritéria způsobilosti, která žadatelé o předčasný důchod bez snížení nároku na důchod musí splnit, kdežto odstavec 6 OPU směřuje k vymezení kritérií výběru, která by umožnila rozhodnout o přijatých žádostech.

42 Za třetí EHSV tvrdí, že tvrzení žalobkyně vede k porušení zásady rovného zacházení, protože v důsledku směřuje k podpoře úředníků a zaměstnanců, kteří jsou státními příslušníky zakládajících členských států nebo zemí, které do Unie vstoupily velmi brzy.

43 Za čtvrté se EHSV domnívá, že poznámka pod čarou č. 4 k odst. 6 písm. b) OPU EHSV (viz bod 7 tohoto rozsudku) dokazuje, že pro provedení tohoto ustanovení je možné zohlednit veškeré výdělečné činnosti, které žadatel vykonával, včetně těch, které vykonával mimo orgány Unie. Tím, že tato poznámka pod čarou odkazuje na „skutečné a řádně prokázané [o]bdobí výdělečné činnosti“, se může vztahovat pouze k profesní zkušenosti získané mimo orgány Unie, jelikož profesní kariéra úředníka v rámci Unie nemusí být orgánu prokazována, protože příslušný orgán již disponuje všemi potřebnými důkazy týkajícími se této kariéry.

44 Za páté EHSV zdůrazňuje, že jak výraz „durée de l’activité professionnelle“ ve francouzském znění textu, tak výraz „[l]ength of employment“ v odpovídajícím anglickém znění, které se nacházejí v odst. 6 písm. b) OPU, podporují jeho tvrzení, podle něhož může být zohledněna každá profesní zkušenost žadatele, včetně výdělečné činnosti, která byla vykonávána mimo orgány Unie. Co se týče anglického znění sdělení ze dne 18. března 2013, použití výrazu „length of service“ na místě, kde je ve francouzské znění uvedený výraz „durée de [l’]activité professionnelle“, je důsledkem věcného omylu. V každém případě však takový věcný omyl ve sdělení personálu nemůže vytvořit jakékoliv právo, protože jediným platným zněním je znění odst. 6 písm. b) OPU EHSV, jak ve francouzštině, tak v angličtině.

45 Za šesté EHSV popírá, že jeho výklad odst. 6 písm. b) OPU EHSV může vést k porušení zásady rovného zacházení, neboť dotčené opatření neumožňuje přiznat dodatečný nárok na důchod úředníkovi, který strávil část profesní kariéry mimo orgány Unie, ale pouze umožňuje, aby odešel do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod.

46 Za sedmé a nakonec se EHSV s odkazem na ustálenou judikaturu Soudu k této otázce domnívá, že francouzské a anglické znění OPU EHSV nejsou v rozporu, a v každém případě obecná systematika a účel OPU EHSV jasně dokazují, že jeho výklad odst. 6 písm. b) je správný.

– Závěry Soudu

47 Ze dvou tabulek přiložených k rozhodnutí o zamítnutí stížnosti vyplývá, že paní X a paní Y se umístily obě na děleném prvním místě, každá s průměrnou známkou 4,30 a s celkovým počtem 9,5 bodu, z toho 2,5 bodu za dosažení věku 59 let do 31. prosince 2013, 4 body za dobu trvání výdělečné činnosti v délce 33 a 26 let a 3 body za jejich hodnoticí zprávy. Žalobkyně se umístila hned za paní X a paní Y s průměrnou známkou 4,50 a s celkovým počtem bodů 8,5 bodu, z toho 1,5 za dosažení věku 57 let do 31. prosince 2013, 4 body za dobu trvání výdělečné činnosti v délce 31 let a 3 body za své hodnoticí zprávy.

48 Ze spisu rovněž vyplývá, že paní X a paní Y zahájily obě profesní kariéru v orgánech Unie v roce 1991. Každá z nich tedy před odchodem do důchodu v roce 2013 působila v orgánech Unie v každém 22 let, respektive o něco méně než 23 let. Pokud jde o žalobkyni, je nepochybné, že v EHSV působila 31 let.

49 Při určování počtu bodů, které se mají přidělit na základě kritéria délky výdělečné činnosti paní X a paní Y, tj. 33 a 26 let, EHSV tedy přičetl roky výdělečné činnosti mimo orgány Unie k rokům jejich služby v rámci těchto orgánů, v daném případě o něco méně než 23 let a v každém případě více

než 22 let. Pokud by však EHSV zohlednil pouze roky jejich služby v rámci Unie, paní X a paní Y by podle tohoto kritéria získaly obě jen 2 body, což by snížilo celkový počet jejich bodů na 7,5 bodu a vedlo by to k tomu, že by se žalobkyně umístila na prvním místě.

50 Proto je otázkou, zda při výpočtu délky výdělečné činnosti žadatelů podle odst. 6 písm. b) OP EHSV mohl EHSV zohlednit veškeré profesní zkušenosti žadatelů, jak získané uvnitř, tak vně orgánů Unie, nebo zda měl zohlednit výlučně jen roky služby vykonané v rámci Unie.

51 V tomto ohledu Soud konstatuje, že francouzské znění sdělení ze dne 18. března 2013 výslovně používá výraz „durée de [l']activité professionnelle" tam, kde anglická verze používá výraz „length of service", tedy doba trvání služby. Tento jazykový rozpor však nezakládá žádné právo ve prospěch žalobkyně, protože sdělení ze dne 18. března 2013 je prováděcím opatřením k OPU EHSV, a v důsledku ustanovením s nižší právní silou vůči těmto OPU. Soud dále uvádí, že výrazy „durée de l'activité professionnelle" a „length of employement", které obsahují francouzské a anglické znění odst. 6 písm. b) OPU EHSV nejsou v rozporu, nicméně jejich znění neumožňuje dát jasnou odpověď na otázkou uvedenou v předchozím bodě. Je proto třeba použít teleologický a kontextuální výklad odst. 6 písm. b) OPU EHSV.

52 Takový výklad odst. 6 písm. b) OPU EHSV vyžaduje, aby byl slučitelný s normami vyšší právní síly a v první řadě s čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. září 2006, De Soeten v. Rada, F-86/05, EU:F:2006:87, bod 42 a citovaná judikatura), což přivádí Soud zaprvé k tomu, aby přezkoumal *ratio legis* posledně uvedeného ustanovení.

53 K tomuto bodu Soud zdůrazňuje, že dva dokumenty, které byly vyhotoveny během přípravných prací k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, které Rada poskytla v rámci dokazování, obsahují údaje o účelu tohoto ustanovení. Tak podle zprávy předsednictví Rady č. 9522/02 ze dne 19. května 2003 adresované Radě, která obsahuje návrh předsednictví Rady na změnu služebního řádu, dotčené ustanovení „má za cíl usnadnit personální řízení, zejména v rámci malých orgánů". Podle zprávy předsednictví Rady č. 12957/03 ze dne 26. září 2003, která byla adresována Výboru stálých zástupců, kterým byly schváleny výsledky poradního výboru pro změnu služebního řádu, má uvedené ustanovení za cíl „zajistit orgánům odpovídající flexibilitu, zejména s ohledem na proces rozšíření [Unie]". Soud poukazuje na to, že následně byl přijat bod odůvodnění 33 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství (Úř. věst. L 124, s. 1), který stanoví, že „[t]oto ustanovení [o odchodu do předčasného důchodu] by mělo mít za cíl usnadnit řízení lidských zdrojů, zejména v nejmenších orgánech".

54 Soud se domnívá, že *ratio legis* čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu spočívá v usnadnění řízení lidských zdrojů v rámci orgánů Unie tím, že umožňuje přiznání předčasného odchodu do důchodu bez snížení nároku na důchod. Toto ustanovení nemá za cíl zvýhodnit úředníky nebo zaměstnance, kteří na konci své profesní kariéry prokáží větší počet roků služby odpracovaných v orgánech Unie oproti těm, kteří prokáží nižší počet roků služby odpracovaných v orgánech Unie, neboť ve větší míře než prvně uvedení pracovali mimo tyto orgány.

55 Za druhé je třeba podotknout, že v souladu s čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, může být nárok na odchod do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod přiznán pouze „[v] zájmu služby". V tomto ohledu bylo rozhodnuto, že posouzení zájmu služby musí být provedeno na základě objektivních kritérií a transparentních postupů stanovených prostřednictvím OPU a že normotvůrce zamýšlel omezit posuzovací pravomoc orgánu ohledně zájmu služby. Rovněž bylo rozhodnuto, že význam služební výhody a záruky, jimiž normotvůrce podmínil její přiznání, odůvodňují, aby unijní soudce podrobil posuzování zájmu služby ze strany OOJ důkladné kontrole, založené na kritériích stanovených samotnými orgány (rozsudek ze dne 12. září 2006, De Soeten v. Rada, F-86/05, EU:F:2006:87, bod 48). Každý orgán Unie přijímá prostřednictvím OPU vlastní definici zájmu služby, který odůvodňuje poskytnutí předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod.

56 Z článku 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu rovněž vyplývá, že normotvůrce zamýšlel ponechat OOJ každého orgánu posuzovací pravomoc ke kritériím používaným při výběru úředníků a zaměstnanců, kterým má být přiznán nárok na odchod do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod za podmínky, že tato kritéria jsou objektivní a stanovená předem. Výše uvedené ustanovení tedy nevyžaduje, aby všechny orgány Unie přijaly společná kritéria pro výběr mezi žadateli. Proto jak správně uvádí EHSV, pokud by to bylo úmyslem normotvůrce, mohl orgánům uložit, aby je přijaly po společné dohodě nebo je mohl stanovit přímo ve služebním řádu, což neučinil. Vzhledem k tomu, že neexistuje ani společná právní zásada, která by zavazovala všechny orgány Unie, aby během přijímání svých OPU stanovily stejná kritéria k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, je třeba vyvodit závěr, že všechny orgány Unie mohou ve svých jednotlivých OPU volně vymezit zájem služby, který odůvodňuje poskytnutí předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod, a stanovit objektivní kritéria, která budou považovat za vhodná pro účely rozhodování o žádostech o využití tohoto opatření.

57 Jelikož tedy čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu nezavazuje orgány, aby považovaly počet odpracovaných roků služby v rámci orgánů Unie za objektivní kritérium, které umožňuje rozhodnout mezi žadateli o předčasný odchod do důchodu bez snížení nároku na důchod, ale ani nezakazuje, aby orgány z tohoto kritéria při rozhodování mezi žadateli vycházely, není vyloučeno, aby se orgán rozhodl, že využije svoji diskreční pravomoc a ve svých OPU k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu zařadí mezi ostatní objektivní kritéria i počet odpracovaných roků služby v rámci Unie. Taková volba by tak vedla k podpoře těch úředníků, kteří strávili větší část roků služby v rámci orgánů Unie tím, že jim zajišťuje lepší postavení na seznamu žadatelů o využití opatření podle čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu oproti kolegům, jejichž profesní dráha se odehrávala uvnitř orgánů Unie v menší míře.

58 To ostatně byla, jak vyplývá z bodů 9 až 16 tohoto rozsudku, volba, kterou provedly Parlament, Rada, Komise, Soudní dvůr a Účetní dvůr. Pokud jde o Parlament a Komisi, čl. 5 odst. 5 OPU Parlamentu a čl. 5 odst. 6 OPU Komise oba stanoví, že počet odpracovaných roků služby v rámci dotčeného orgánu představuje jedno z kritérií, které má být při výběru žadatelů zohledněno. Pokud jde o Radu a Účetní dvůr, z odstavce 3 sdělení zaměstnancům Rady č. 105/04 a z článku 5 OPU Účetního dvora vyplývá, že se zhodnotí počet odpracovaných roků služby v rámci jakéhokoliv orgánu Unie. Pokud jde o Soudní dvůr, článek 5 OPU Soudního dvora stanoví, že „počet odpracovaných roků služby“ představuje jedno z objektivních kritérií. Když byl Soudní dvůr v tomto ohledu dotazován Soudem v rámci důkazních opatření, Soudní dvůr upřesnil, že tento výraz zahrnuje nejen období služby odpracovaná úředníkem ve službě pro Soudní dvůr, ale rovněž období odpracovaná ve službě pro jiné orgány Unie.

59 Jelikož volba, kterou provedly orgány uvedené v předchozím bodě, EHSV nezavazuje, EHSV mohl oprávněně využít svoji diskreční pravomoc, když ve svých OPU k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu zvolil jakožto objektivní kritérium výběru žadatelů délku veškeré výdělečné činnosti dotčených osob, aniž ji omezil pouze na výdělečnou činnost vykonanou v rámci orgánů Unie.

60 S přihlédnutím k předcházejícím úvahám je vhodné odpovědět na otázku, zda pro výpočet délky výdělečné činnosti podle odst. 6 písm. b) OPU EHSV mohl EHSV zohlednit veškerou profesní činnost žadatelů získanou jak uvnitř, tak vně orgánů Unie, kladně.

61 Je třeba ještě dodat, že tento závěr nemůže být vyvrácen argumentem žalobkyně, podle něhož by takový výklad odst. 6 písm. b) OPU EHSV mohl vést k porušení zásady rovného zacházení tím, že by vybraným žadatelům, kteří vykonávali výdělečnou činnost i mimo orgány Unie, byl přiznán „dodatečný nárok na důchod na základě stejné doby zaměstnání“.

62 Vzhledem k tomu, že nárok na důchod se vypočítá na základě roků služby odpracovaných v orgánech Unie a případně na základě převedených vnitrostátních důchodových nároků, přiznání předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod úředníkovi, který může prokázat výkon výdělečné činnosti

mimo orgány Unie, nezakládá tomuto úředníkovi dodatečný nárok na důchod oproti úředníkovi, kterému je rovněž přiznán předčasný důchod bez snížení nároku na důchod, který získal veškerou odbornou praxi v rámci orgánů Unie.

63 Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám je třeba tento první žalobní důvod zamítnout jako neopodstatněný. Následně je nutné rozhodnout o žalobním důvodu, který žalobkyně uvedla podpůrně.

K druhému důvodu, vznesenému podpůrně, který je založený na námitce protiprávnosti odst. 6 písm. b) OPU

– Argumenty účastníků řízení

64 Žalobkyně podpůrně tvrdí, že odst. 6 písm. b) OPU EHSV, vykládaný v tom smyslu, že zahrnuje rovněž práci vykonanou mimo orgány Unie, je protiprávní. I když orgány disponují jistou mírou diskreční pravomoci k objektivním kritériím, která používají při provádění čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, je ještě třeba, aby tato kritéria skutečně podporovala zájem služby. Pokud by zájem služby skutečně podporovala jen služba vykonaná v rámci orgánů Unie s vyloučením práce vykonané mimo tyto orgány, odst. 6 písm. b) OPU EHSV by byl v rozporu s čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu.

65 Žalobkyně v tomto ohledu během jednání uvedla, že EHSV byl povinen přijmout objektivní kritéria ve vztahu ke konkrétnímu zájmu služby, který sledoval, a že soud Unie měl mít možnost vykonat kontrolu legality tohoto zájmu služby. Žalobkyně zdůraznila, že soud Unie by měl tento zájem služby rozeznat a přezkoumat, zda objektivní kritéria stanovená EHSV umožňují tohoto zájmu dosáhnout. V projednávaném případě však OPU EHSV neobsahují žádný poznatek, který by umožňoval posoudit zájem služby sledovaný EHSV, když používá kritérium podle odst. 6 písm. b) OPU, které se týká délky výdělečné činnosti.

66 EHSV odpovídá, že při přijímání opatření v zájmu služby disponuje širokou posuzovací pravomocí a soud Unie se při své kontrole dodržování zásady zákazu diskriminace musí omezit na ověření, že se nedopustil rozlišování, které by bylo svévolné diferenciace nebo zjevně v rozporu se zájmem služby. EHSV pokračuje, že objektivní kritéria obsažená v odstavci 6 OPU nejsou ani svévolná, ani v rozporu se zájmem služby.

– Závěry Soudu

67 Jak bylo uvedeno v bodech 55 a 56 tohoto rozsudku, možnost odejít do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod podle čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu může být přiznána, pokud to odůvodňuje zájem služby, který je volně vymezen každým orgánem Unie v jeho OPU k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu. Dále pro rozhodování o žádostech musí OOJ určit a používat objektivní kritéria a transparentní postupy, rovněž stanovené v OPU k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, které orgán přijal.

68 V tomto ohledu Soud konstatuje, že OPU Parlamentu, Rady, Komise, Soudního dvora a Účetního dvora skutečně obsahují definici zájmu služby ve smyslu čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu. Pokud jde o Parlament, čl. 5 odst. 4 OPU Parlamentu odkazuje k reorganizačním opatřením, o nichž Parlament rozhodl a zejména k ukončení služebních povinností v důsledku probíhajícího reorganizačního opatření, jestliže pro dotčenou osobu nebyl nalezen žádný nový vhodný pracovní úkol a je pravděpodobné, že nebude nalezen ani v blízké budoucnosti. Podobně pokud jde o Radu, čl. 5 odst. 1 OPU Rady stanoví, že pojem zájem služby se posuzuje s ohledem na okolnosti a různé faktory, které zahrnují nezbytnost restrukturalizace některých útvarů a nezbytnost obnovy nebo přesměrování schopností vyžadovaných v rámci [g]enerálního sekretariátu Rady v závislosti na nových úkolech, které mu jsou svěřeny, jakož i na zvláštních obtížích spojených s rozšířením. Pokud jde o Komisi, čl. 5 odst. 4

OPU Komise stanoví kritéria vycházející z reorganizačních opatření za účelem posouzení zájmu služby, jako jsou probíhající reorganizační nebo restrukturalizační opatření. Pokud jde o Soudní dvůr a Účetní dvůr, článek 5 OPU Soudního dvora a článek 5 OPU Účetního dvora považují za zájem služby reorganizaci útvaru.

69 Dále Soud konstatuje, že OPU pěti orgánů zmíněných v předchozím bodě stanoví objektivní kritéria, která umožňují zvýhodnit některé žadatele před jinými, jako jsou věk, délka profesní zkušenosti nebo také osobní a rodinná situace, stejně jako stanoví postup, který musí dodržet žadatelé i orgány.

70 Naopak pokud jde o OPU EHSV, odstavec 6 stanoví, že „aby se určilo, které žádosti nejlépe odpovídají zájmu služby a pro zajištění úplné transparentnosti při vytváření seznamu [ú]ředníků, kteří budou mít na využití opatření nárok, je vytvořen následující systém přidělování bodů“. Podle článku 6 OPU EHSV zohledňuje tento systém věk dotčených osob [odst. 6 písm. a) OPU EHSV], délku jejich výdělečné činnosti [odst. 6 písm. b) OPU EHSV], která musí být chápána tak, jak bylo rozhodnuto v bodě 60 tohoto rozsudku, že zahrnuje veškeré výdělečné zkušenosti dotčené osoby, a aritmetický průměr bodů z hodnoticích zpráv za posledních pět let služby [odst. 6 písm. c) OPU EHSV].

71 Ze znění odstavce 6 OPU EHSV tedy vyplývá, že EHSV se spokojil s vymezením kritérií vztahujících se k věku, délce pracovních zkušeností a k zásluhám, které žadatelé prokázali během posledních let služby v rámci EHSV nebo orgánů [Unie], kritérií určených jednoduše pro rozhodnutí mezi žadateli, a dále stanovil postup, který musí dodržet jak žadatelé při předkládání žádostí, tak OOJ při přijímání rozhodnutí, ale opominul vymezit zájem služby, který odůvodňuje poskytnutí opatření podle čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu.

72 Právě vykonaný přezkum znění odstavce 6 OPU EHSV ukazuje, že EHSV měl za to, že je v zájmu služby tohoto orgánu usnadnit odchod do předčasného důchodu svým nejstarším úředníkům, kteří v průběhu kariéry odpracovali největší počet let a podle posledních hodnoticích zpráv disponují nejvyšším počtem bodů. Tato kritéria však sama o sobě neodpovídají *ratio legis* čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, který, jak bylo připomenuto v bodě 54 tohoto rozsudku, spočívá v usnadnění řízení lidských zdrojů orgány [Unie].

73 Když byl EHSV v tomto ohledu dotazován během jednání, potvrdil, že OPU EHSV nevymezují zájem služby, jak uvádí čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu. EHSV podle svých vyjádření nejprve zkoumá, než uplatní čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, zda existuje „obecný zájem celé služby“, a v případě kladné odpovědi, zahájí řízení o předkládání žádostí, které je otevřené všem zaměstnancům EHSV. Všichni způsobilí žadatelé, kteří splňují tři kritéria stanovená v odstavci 6 OPU EHSV týkající se věku, délky výdělečné činnosti a služebních zásluh, jsou zapsáni na seznam v sestupném pořadí podle počtu získaných bodů. Tento seznam se zveřejní a oznámí žadatelům. Následně se žadatelé mohou rozhodnout, zda se nároku na předčasný důchod vzdají nebo ne.

74 Soud tedy musí konstatovat, že EHSV opominul definovat v OPU k čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu zájem služby, který odůvodňuje přiznání nároku odejít do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod, a v praxi považoval za zájem služby odchod do předčasného důchodu svých nejstarších úředníků, kteří během kariéry odpracovali nejvyšší počet let a podle posledních hodnoticích zpráv disponují nejvyšším počtem bodů.

75 Nicméně kritérium vztahující se k délce výdělečné činnosti, které byla dosaženo v rámci orgánu Unie nebo mimo tyto orgány, stanovené v odst. 6 písm. b) OPU EHSV, neumožňuje ani samostatně ani ve spojení s kritérii věku a zásluh, která obsahuje odst. 6 písm. a) resp. c) uvedených OPU, definovat zájem služby, který odůvodňuje přiznání předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod.

76 Z toho vyplývá, že odst. 6 písm. b) OPU EHSV ani samostatně, ani vykládaný ve spojení se stejným odst. 6 písm. a) a c) neumožňoval EHSV posoudit zájem služby ve smyslu čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, s ohledem na který byl povinen přezkoumat žádosti o využití posledně uvedeného ustanovení, jako byla žádost předložená žalobkyní.

77 Z toho důvodu a po vyslechnutí účastníků řízení během jednání, kde se vyjádřily k otázce, zda způsob, jakým EHSV zohlednil zájem služby ve svých OPU, mohl odůvodňovat zrušení napadeného rozhodnutí, je třeba vyhovět vznesené námitce protiprávnosti a prohlásit odst. 6 písm. b) OPU EHSV za nepoužitelný v projednávaném případě a vyhovět tím druhému žalobnímu důvodu.

78 Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí vychází z protiprávního ustanovení, toto rozhodnutí je protiprávní a musí být zrušeno.

K nákladům řízení

79 Podle článku 101 jednacího řádu, s výhradou ostatních ustanovení osmé kapitoly druhé hlavy uvedeného řádu, ponese účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, vlastní náklady řízení a bude mu uložena náhrada nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení, pokud to druhý účastník řízení požadoval. Podle čl. 102 odst. 1 stejného řádu může Soud v souladu s požadavky ekvity rozhodnout, že účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, ponese vlastní náklady řízení, ale že se mu uloží pouze částečná náhrada nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení nebo se mu tato náhrada nákladů řízení neuloží.

80 Z důvodů uvedených v tomto rozsudku vyplývá, že EHSV je účastníkem řízení, který neměl úspěch ve věci. Žalobkyně kromě toho v návrhových žádáních výslovně požadovala, aby byla EHSV uložena náhrada nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že okolnosti projednávané věci neodůvodňují použití ustanovení čl. 102 odst. 1 jednacího řádu, musí EHSV nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady vynaložené žalobkyní.

Z těchto důvodů

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU (druhý senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 11. července 2013, kterým byl vydán seznam osob, na něž se v roce 2013 vztahuje opatření podle čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie, se zrušuje v rozsahu, v němž se uvedené opatření nevztahuje na Inge Barnett.**

2) **Evropský hospodářský a sociální výbor ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené žalobkyní.**

Bradley Kreppel Rofes i Pujol

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. září 2015.

Vedoucí soudní kanceláře
W. Hakenberg

Předseda
K. Bradley